

болния, какъ трѣбва да се лѣкува, какъ трѣбва да се бори съ болестъта. Той трѣбва да му даде такова лѣкарство, което да усили неговата воля, да облагороди неговитѣ чувства и да просвети неговата мисль. Слѣдъ това лѣкарътъ трѣбва да пристѣпи къмъ лѣкуване на болестъта. Тѣй Разумно трѣбава да бжде лѣкуването! За да лѣкуваме единъ човѣкъ, ние трѣбва да го освободимъ отъ всички чужди елементи, отъ всички утайки които се наслоили въ него. Цѣли 20 години той живѣлъ единъ нередовенъ животъ и въ него се натрупило излишно желѣзо, олово, мѣдъ и редъ други отровни соли, които се образували при окислението на тия метали. Всички тия отрови трѣбва да се изхвърлятъ навънъ и да остане само онова чисто органическо злато и сребро, да остане само азотътъ и водородътъ въ онова чисто състояние, каквото е било първоначално въ човѣка. Само тогава човѣкъ ще може да възприеме онази Божествена Свѣтлина, която твори въ него. Ако слѣдъ като излѣза оттукъ, вие почнете да се питате дали всичко това, което говоря е Истина, казвамъ ви; ако вие мислите добрѣ за мене, това е добрѣ и за васъ; ако вие мислите лошо за мене, това е лошо и за васъ. И за мене сѣщото: ако азъ мисля добрѣ за васъ, и за мене е добрѣ; ако пъкъ мисля злѣ за васъ, и за мене е злѣ. Такавъ е законътъ. Никои никого не може да уврѣди. Всѣки човѣкъ самъ себе си уврѣжда. Слѣдователно, азъ самъ трѣбва да се грижа за туй лоше, което ми е дадено и да не оставямъ другитѣ да злоупотрѣбаватъ съ него.